

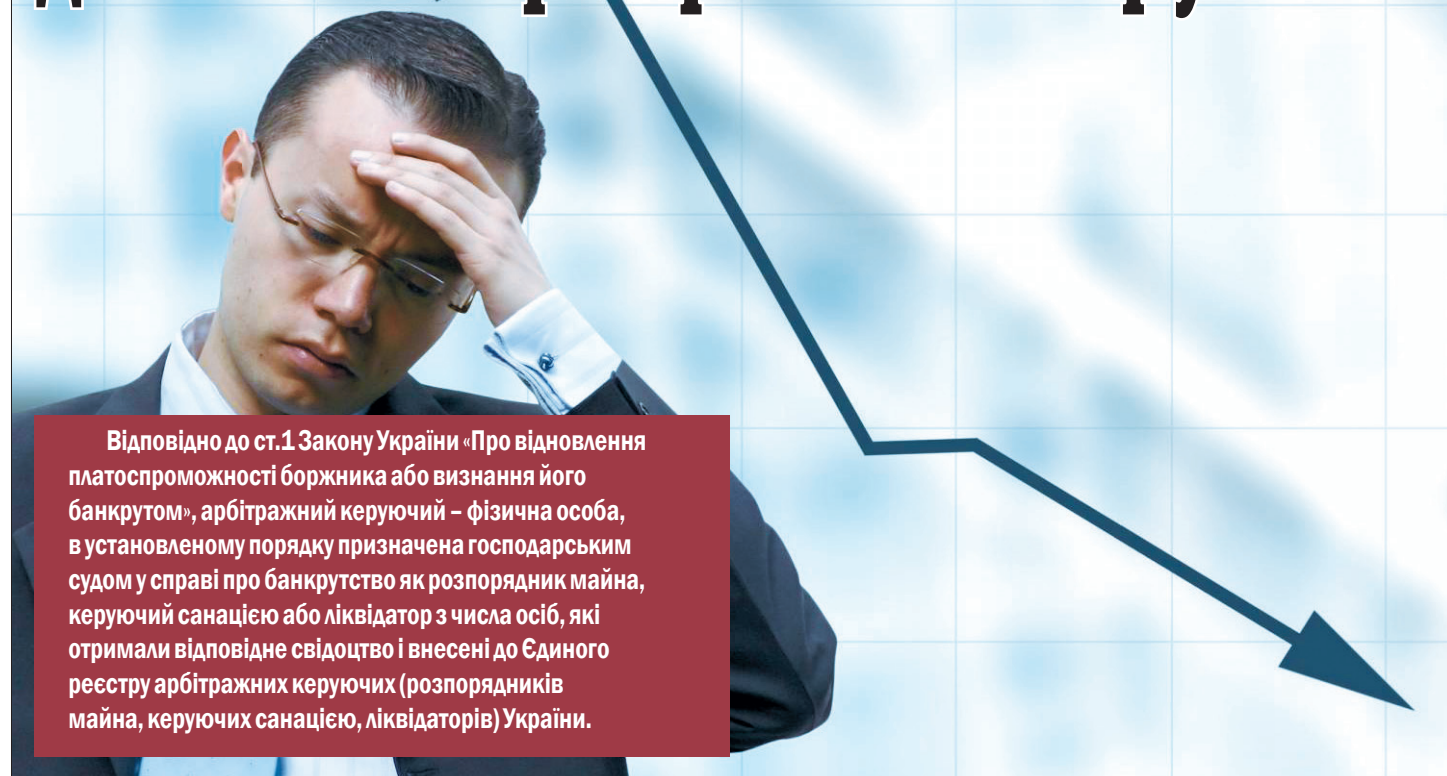
НОВИНИ ВІД ЮСТИЦІЇ

№ 18 (27)

Газета Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України

26 вересня 2013 року

Порядок отримання права на діяльність арбітражного керуючого

Відповідно до ст.1 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», арбітражний керуючий – фізична особа, в установленому порядку призначена господарським судом у справі про банкрутство як розпорядник майна, керуючий санацією або ліквідатор з числа осіб, які отримали відповідне свідоцтво і внесені до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

Хто може стати арбітражним керуючим

Згідно зі ст. 97 зазначеного Закону, арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) може бути громадянин України, який має повну вищу юридичну або економічну освіту, стаж роботи за фахом не менше трьох років або одного року на керівних посадах після отримання повної вищої освіти, пройшов навчання та стажування протягом шести місяців у порядку, встановленому державним органом з питань банкрутства, володіє державною мовою та склав кваліфікаційний іспит.

Не може бути арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) особа:

- яка визнана судом обмежено дієздатною або недієздатною;
- яка має судимість за вчинення корисливих злочинів;
- яка не здатна виконувати обов'язки арбітражного керуючого за станом здоров'я;
- якій заборонено обіймати керівні посади;
- якій відмовлено в наданні допуску до державної таємниці або скасований раніше наданий допуск за порушення законодавства у сфері охорони державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, визначених цим Законом, у випадку, якщо з часу такої відмови або скасування пройшло менше року.

Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) має посвідчення та печатку, опис і порядок використання яких установлює державний орган з питань банкрутства.

Особа, яка має намір отримати свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), подає кваліфікаційний іспит відповідну заяву з документами, що підтверджують

відповідність вимогам закону до арбітражного керуючого.

Кваліфікаційна комісія проводить перевірку достовірності документів та відомостей, що подаються особою, за результатом якої приймає рішення про допуск до кваліфікаційного іспиту чи відмову в його складенні.

Іспит проводиться в режимі автоматизованого анонімного тестування. Рішення кваліфікаційної комісії оформляється протоколом, який підписується усіма присутніми на засіданні членами комісії. Особа, яка не склала кваліфікаційний іспит, може подати заяву про його повторне складення не раніше, ніж через шість місяців.

За результатами складеного кваліфікаційного іспиту кваліфікаційна комісія в десятиденний строк рекомендує державному органу з питань банкрутства надати особі, яка склала кваліфікаційний іспит, право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора).

Державний орган з питань банкрутства не пізніше ніж на десятий день з дня надходження рекомендації кваліфікаційної комісії видає свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) та вносить запис до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України.

Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) видається без обмеження строку дії.

Права арбітражного керуючого

Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) користується усіма правами розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора відповідно до законодавства, в тому числі має право:

- звертатися до господарського суду у випадках, передбачених цим Законом;

- скликати збори й комітет кредиторів і брати в них участь з правом дорадчого голосу;

- отримувати винагороду в розмірі та порядку, передбачених цим Законом;
- залучати для забезпечення виконання своїх повноважень на договірних засадах інших осіб та спеціалізовані організації з оплатою їхньої діяльності за рахунок боржника, якщо інше не встановлене законом чи угодою з кредиторами;
- запитувати й отримувати документи або їхні копії від юридичних осіб, органів державної влади і органів місцевого самоврядування та від фізичних осіб за їхньою згодою;

- отримувати інформацію з державних реєстрів шляхом направлення офіційних запитів до держателя або адміністратора відповідного реєстру;

- подавати до господарського суду заяву про дострокове припинення своїх повноважень.

Обов'язки арбітражного керуючого

Арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо, з метою, з якою ці права та обов'язки надані (покладені), обґрунтовані, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на підставі, у межах та у спосіб, передбачені Конституцією та законодавством України про банкрутство.

- неухильно дотримуватися вимог законодавства;
- здійснювати заходи щодо захисту майна боржника;
- аналізувати фінансову, господарську, інвестиційну та іншу діяльність боржника, його становище на ринках і надавати результати таких аналізів господарському суду разом із документами, що підтверджують відповідну інформацію;

- подавати відомості, документи та інформацію стосовно діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у порядку, встановленому законодавством;

- створювати умови для проведення перевірки дотримання арбітражним керуючим (розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) вимог законодавства;

- здійснювати заходи щодо забезпечення охорони державної таємниці

відповідно до встановлених законодавством вимог;

- у порядку, визначеному законодавством, надавати державному органу з питань банкрутства інформацію, потрібну для ведення Єдиного реєстру підприємств, стосовно яких порушене провадження у справі про банкрутство;

- вживати заходів до недопущення жодної можливості виникнення конфлікту інтересів та невідкладно повідомляти суду про наявність такого конфлікту;

- надсилати органам внутрішніх справ чи органам прокуратури повідомлення про факти порушення законності, виявлені в діяльності працівників підприємств та організацій, що містять ознаки дії (бездіяльності), переслідуваної у кримінальному чи адміністративному порядку;

- виконувати інші повноваження, передбачені законодавством про банкрутство.

Під час реалізації своїх прав та обов'язків арбітражний керуючий (розпорядник майна, керуючий санацією, ліквідатор) зобов'язаний діяти добросовісно, розсудливо, з метою, з якою ці права та обов'язки надані (покладені), обґрунтовані, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на підставі, у межах та у спосіб, передбачені Конституцією та законодавством України про банкрутство.

Костянтин КОНДРЮК, начальник Головного управління юстиції у Чернівецькій області

НОВИНИ

Президент України Віктор Янукович призначив голову Державної виконавчої служби України. 19 вересня 2013 року глава держави звільнив Валерія Дудінова з посади голови Державної служби геології та надр України і призначив його головою Державної виконавчої служби України. Відповідні Укази № 517 / 2013 та № 518 / 2013 опубліковані на сайті глави держави.

Судовий збір при винесенні судового рішення про адміністративне стягнення. При винесенні судового рішення про адміністративне стягнення порушник сплачуватиме судовий збір у розмірі 3% від мінімальної заробітної плати (на сьогоднішній день ця сума становитиме близько 35 грн). Відповідний закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо сплати судового збору)» ухвалила Верховна Рада. У зазначеному Законі встановлено, що судовий збір у провадженні по справі про адміністративне правопорушення сплачується в разі винесення судом (суддею) постанови про накладення адміністративного стягнення особою, на яку накладено стягнення. Ставка збору складає 0,03 розміру мінімальної заробітної плати. Крім того, законом диференційовані ставки судового збору за подання позовів про відшкодування моральної шкоди.

Безоплатний цілодобовий доступ до відомостей з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення, від 2014 року здійснюватиметься через офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України.

Наказом Міністерства юстиції «Про затвердження змін до Положення про Єдиний державний реєстр осіб, які вчинили корупційні правопорушення» від 4 вересня 2013 року № 1863 / 5 встановлено, що безоплатний цілодобовий доступ до відомостей з Реєстру здійснюється через офіційний веб-сайт Міністерства юстиції України шляхом пошуку та перегляду такої інформації про осіб, яких притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення: □ прізвище, ім'я, по батькові; □ місце роботи, посада на час вчинення корупційного правопорушення; □ склад корупційного правопорушення; □ вид покарання (стягнення); □ спосіб вчинення дисциплінарного проступка; □ вид дисциплінарного стягнення. Розміщення інформації на веб-сайті здійснюється протягом трьох робочих днів від дня внесення відповідної інформації до Реєстру. Пошук інформації про особу, яку притягнуто до відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, здійснюється за прізвищем, ім'ям та по батькові такої особи. Зазначені зміни набувають чинності з 1 січня 2014 року.

Реєструємо землі державної та комунальної власності

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням» від 14.05.2013 №233-УІІ визначає особливості державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності.

Вони полягають, зокрема, в одночасності державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку з державною реєстрацією похідного речового права на неї, в тому числі при поновленні чи внесенні змін до наявних договорів, за якими виникають похідні речові права.

При цьому, в разі здійснення державної реєстрації речових прав на земельні ділянки, похідних від права власності, за відсутності державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки, відповідний орган виконавчої влади чи орган місцевого самоврядування зобов'язаний одночасно подати до органу державної реєстрації прав чи державному кадастровому реєстратору відповідну заяву про державну реєстрацію права власності держави чи територіальної громади на вказані земельні ділянки.

Рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про передачу земельної ділянки у користування (оренду тощо) вважається заявою про здійснення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на зазначену земельну ділянку.

Таким чином, Законом встановлено імперативну норму щодо обов'язковості проведення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку, яка сформована із земель державної чи комунальної власності, за відсутності такої реєстрації у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, одночасно з державною реєстрацією речового права на таку земельну ділянку, що є похідним від права власності.

Державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну

ділянку одночасно з державною реєстрацією речового права на неї проводиться на підставі рішення органу виконавчої влади чи органу місцевого самоврядування про передачу земельної ділянки у користування, до якого додаються:

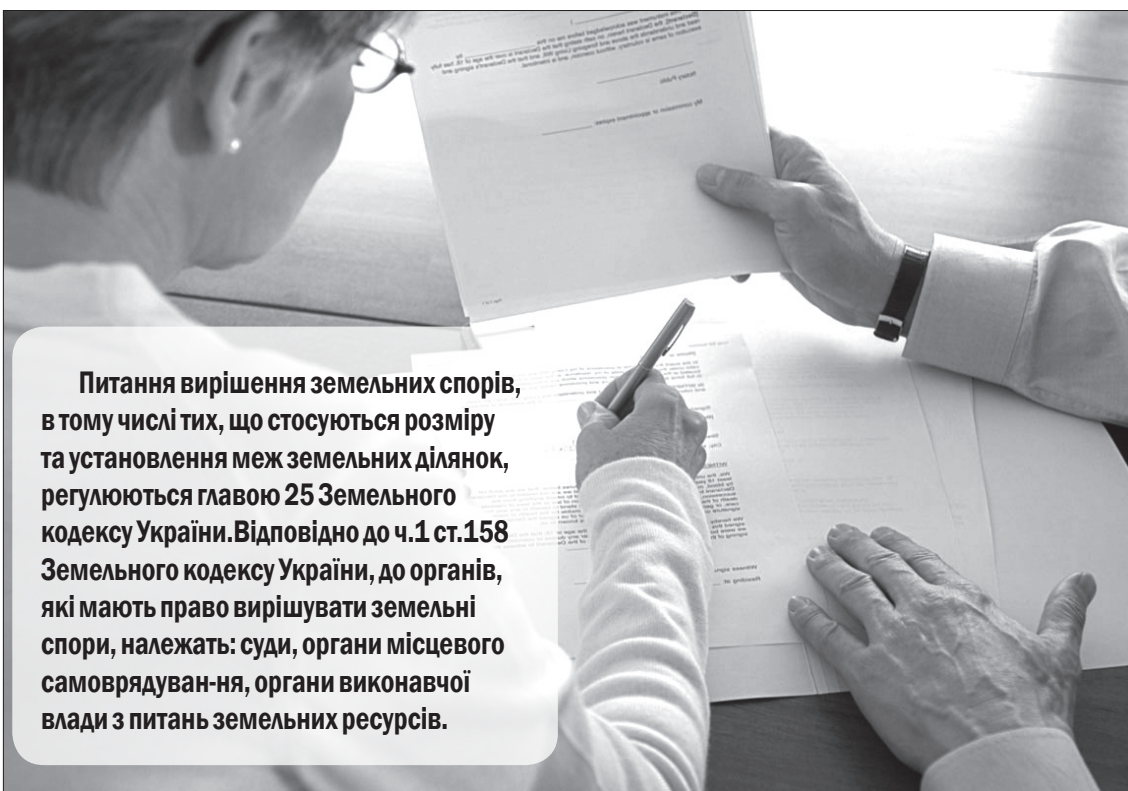
- витяг з Державного земельного кадастру;
- документ, за яким виникає речове право на земельну ділянку, зокрема договір оренди, користування земельною ділянкою.

Нагадуємо, що, відповідно до зако-

нодавства у сфері державної реєстрації прав, державна реєстрація права власності держави чи територіальної громади на земельну ділянку проводиться без видачі свідоцтва про право власності на нерухоме майно. Натомість власникам видається витяг про державну реєстрацію права власності.

Тетяна НІКОЛАСВИЧ, начальник Реєстраційної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Межові спори

Питання вирішення земельних спорів, в тому числі тих, що стосуються розміру та установлення меж земельних ділянок, регулюються главою 25 Земельного кодексу України. Відповідно до ч.1 ст.158 Земельного кодексу України, до органів, які мають право вирішувати земельні спори, належать: суди, органи місцевого самоврядування, органи виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

Суди вирішують земельні спори з приводу:

- володіння, користування і розпорядження земельними ділянками, які перебувають у власності громадян і юридичних осіб;
- спори щодо розмежування те-

риторії сіл, селищ, міст, районів та областей.

Органи місцевого самоврядування вирішують спори в межах населених пунктів щодо:

- меж земельних ділянок, що перебувають у власності та користу-

ванні громадян;

- дотримання громадянами прав и добросусідства;
- розмежування меж районів у містах.

Нагадаємо, що, відповідно до ст.124 Конституції України, юрисдик-

ція судів поширюється на всі правовідносини, які виникають у державі. А тому при виникненні будь-яких межових спорів особа має право, навіть не звертаючись до органів місцевого самоврядування, звернутися для захисту своїх прав та інтересів безпосередньо до суду.

Цю позицію підтвердив у своїй постанові «Про практику застосування судами земельного законодавства при розгляді цивільних справ» від 16 квітня 2004 року №7 Пленум Верховного Суду України та визнав, що справи за спорами про межі земельних ділянок, які перебувають у власності чи користуванні громадян-заявників, підлягають розгляду місцевими судами незалежно від того, чи розглядалися вони попередньо органами місцевого самоврядування або органом виконавчої влади з питань земельних ресурсів.

Порядок вирішення земельних спорів судами визначається відповідно процесуальним законодавством України.

Органи виконавчої влади з питань земельних ресурсів вирішують земельні спори щодо меж земельних ділянок за межами населених пунктів, розташування обмежень у використанні земель та земельних сервітутів.

Розгляд та вирішення земельних спорів органами місцевого самоврядування здійснюється у порядку, визначеному ст.ст. 159-161 Земельного кодексу України:

1. Особа для вирішення земельного спору повинна подати до органу місцевого самоврядування (сільської, селищної, міської ради) заяву.
2. Орган місцевого самоврядування за участю зацікавлених осіб у місячний термін розглядає подану заяву.
3. Орган місцевого самоврядування приймає рішення щодо поданої заяви та визначає порядок виконання.
4. Сторони спору отримують рішення місцевого органу самоврядування протягом п'яти днів від моменту прийняття.
5. Виконання рішення здійснює орган, який прийняв рішення – місцева рада.

Рішення органу місцевого самоврядування вступає в силу від моменту його прийняття. Виконання його може бути призупинене в разі оскарження цього рішення однією зі сторін у суді.

Іван СУШИНСЬКИЙ, голова Чернівецької облорганізації Союзу юристів України

Незнання законів не звільняє від повторної сплати аліментів

У народженні дитини беруть участь двоє: мама і тато. Вони удвох приймають рішення дати життя новій людині і таким чином беруть на себе зобов'язання виростити дитину, забезпечуючи її усім необхідним для цього. І як би не склалися стосунки між батьками, надалі зобов'язання стосовно дітей залишаються на все життя.

На жаль, часто після розлучення біля розбитого корита залишаються діти, тому що втрачають не тільки любов і турботу другого батька, але і його матеріальне забезпечення. І виходить це тому, що аліментні зобов'язання не встановлюються взагалі, або батько, який живе окремо, їх не оплачує. Основним виправданням звучить фраза «Чому я повинен їй (йому) платити?». І розуміють під цим «їй (йому)» пару з колишнього подружжя, забуваючи, що аліментні зобов'язання встановлюються стосовно дітей.

Найбільш поширений спосіб стягнення аліментів – рішення суду, на підставі якого організація – роботодавець аліментозобов'язаної людини здійснює щомісячні утримання та перерахування на рахунок одержувача.

Після того, як із сумою аліментів розібралися, юристи радять звернути увагу на те, як саме виплачуються ці гроші. Найпростіше – прийти до колишньої дружини і віддати їй аліменти. Так би мовити, з рук у руки. Проте чинити так не те що не варто, а подеколи небезпечно. Оскільки факту передачі грошей ніде й

ніким не зафіксовано. А покладатися на чесність колишньої дружини не варто. Адже існує ймовірність, що через якийсь час колишня подасть у суд – і чоловік змушений буде повторно заплатити аліменти.

Щоб уникнути таких ситуацій, радимо фіксувати факт передачі аліментів. Найкраще аліменти переказувати поштою чи на особистий рахунок дружини чи дитини в банку. Проте обов'язково потрібно зазначати призначення платежу, тобто аліменти на прізвище, ім'я, по

батькові та рік народження дитини, якій призначено гроші. Не забути слід і про період, за який переказуються аліменти.

Колишнє подружжя може також піти до нотаріуса й укласти угоду, в якій прописується не лише сума аліментів, а й конкретне число місяця, коли їх повинні виплачувати. В угоді можна передбачити й кількість побачень батька з дитиною або прописати, з ким вона проводитиме відпустку.

Інколи передача аліментів засвідчується розпискою. На крайній випадок можна передавати аліменти у присутності свідків. Проте, якщо жінка вирішить повторно «здерти» аліменти з колишнього, то чоловік, не маючи паперових доказів, не зможе довести свою правоту. Навіть попри те, що він утримував кілька років не лише дитину, а й колишню дружину, яка ніде не працювала, хоч об'єктивних причин для сидіння вдома й не було.

Звісно, вибудовуючи позицію захисту в суді, можна акцентувати увагу на тому, що дружина не працює, на відміну від экс-чоловіка, і запитати у неї, на які саме кошти оплачені дитсадок, лікування, гуртки, які відвідувала дитина. І спробувати таким чином довести, що батько надавав кошти на утримання дитини.

Звичайно, така позиція буде відносною і суб'єктивно сприйматиметься судом. До того ж, якщо дружина в суді повідомить, що кошти їй давали близькі та рідні й надасть відповідні підтвердження, то довести протилежне буде складно. Якщо жінка налаштована отримати кошти і йтиме до переможного кінця – в неї є всі шанси виграти суд.

Тож в результаті чоловік повторно заплатить аліменти за минулий час, однак виключно за умови, якщо жінка подасть суду докази того, що вона вживала заходів щодо одержання аліментів із чоловіка, але не могла їх отримати у зв'язку з ухилянням останнього від їх сплати.

У цьому випадку суд може присудити аліменти за минулий час, але не більш як за три роки.

Валерій ВІКОВАН, начальник відділу державної виконавчої служби Глибоцького РУЮ

Споживач може звернутися до суду за захистом своїх прав

Конституція України як головний закон держави, визначає також і важливі для споживачів базові правові засади. Зокрема, у ст. 42 Конституції України зазначається: «Держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та усіх видів послуг і робіт, сприяє діяльності гро-мадських організацій споживачів».

Ця конституційна норма – обов'язкова для виконання всіма державними інституціями. Необхідно вдосконалити правове регулювання реклами, зобов'язавши рекламодавців давати достовірну і повну інформацію про продукцію та її виробників, зробити безпечним, а відтак конкурентоспроможним власне український ринок продукції.

Якщо громадянин вважає, що його суб'єктивні права, забезпечувані законом інтереси як споживача порушені, і не бажає звертатися в державні органи або громадські організації, або такі звертання виявилися

безрезультатними, він може вдатися до найбільш ефективного й дієвого способу захисту – звернутися до суду.

Судова діяльність із захисту прав споживачів, як і в інших випадках, порушується, як правило, за допомоги позову, в якому зацікавлена особа (позивач) викладає свої вимоги до порушника його цивільних прав (відповідача). Позов може виконати роль засобу порушення судової діяльності лише в тому випадку, коли він втілений у визначеній для нього законом формі – позовній заяві. Позовна заява, що направляється в суд, повинна бути подана в письмовій формі. На її підставі порушується цивільна справа.

Позовна заява складається в довільній формі, однак, у ст.137 Цивільного процесуального кодексу (ЦПК) України визначені її обов'язкові реквізити:

- найменування суду, до якого подається позов;
- точне найменування позивача і відповідача, місця їхнього проживання або перебування, а також найменуван-

ня представника позивача, якщо заява подається представником;

- зміст позовних вимог;
- викладення обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги;
- перелік доказів, що підтверджують позов;
- зазначення ціни позову;
- підпис позивача або його представника із зазначенням часу подачі

заяви.

Необхідно зазначити, що споживачі звільняються від сплати державного збору за позовами, пов'язаними з порушенням їхніх прав (ст.24 Закону України «Про захист прав споживачів»).

Тетяна КОШКЕР, в. о. начальника Чернівецького міського управління юстиції

Здоровий спосіб життя

Урок на таку тему 11 вересня 2013 року провела для учнів 3 класу Чернівецької загальноосвітньої школи № 5 начальниця відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій

області **Іра НІМІЖАН**.

Дітям показали мультимедійні слайди на тему «Здоров'я нації у твоїх руках» та мультиплікаційний фільм «Мийдодир», а також кольорові картки з тематики «Здоровий спосіб життя».

Іра Леонідівна роз'яснила ді-

ткам 7 правил здорового способу життя і провела з ними гру «Здоровий спосіб життя: плюс або мінус».

Трьокласники були активними, задавали цікаві питання та ділилися власними думками щодо здорового способу життя.

Заступник начальника Головного управління юстиції у Чернівецькій області **Олексій БЕЗРЯДІН** провів урок на тему «Здоровий спосіб життя» в Чернівецькому ліцеї № 4.

Під час даного заходу учням були роз'яснені поняття та правила здорового способу життя, а також продемонстровані мультимедійні слайди.

Заступник начальника Головного управління юстиції у Чернівецькій області **Мірча БЕЖЕНАР** провів урок на тему «Здоровий спосіб життя» в Чернівецькій школі № 2 ім. Юрія Федьковича.

Роз'яснення учням зазначеної школи 7 правил здорового способу життя булор проілюстроване тематичними мультимедійними слайдами.

Тема зацікавила дітей, вони активно задавали питання й ділилися власними думками про важливість здорового способу життя для забезпечення їхнього майбутнього.

Провідний спеціаліст відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області **Юрій МІНТЕНКО** провів годину спілкування на зазначену тему: з вихованцями дитячого навчального закладу № 7 м. Чернівці.

Маленькі слухачі уважно слухали про правила здорового способу життя та охоче подивилися мультиплікаційний фільм «Мийдодир».

Перевірено роботу Вижицького районного управління юстиції. Від 11 до 13 вересня 2013 року, відповідно до плану роботи Головного управління юстиції у Чернівецькій області на III квартал 2013 року, проведено перевірку діяльності Вижицького районного управління юстиції.

Для проведення перевірки наказом Головного управління юстиції області №105/5 від 05 вересня 2013 року створено робочу групу на чолі із заступником начальника Головного управління юстиції області **Мірчею БЕЖЕНАРЕМ**.

ОГОЛОШЕННЯ

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ У ЧЕРНІВЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНОЇ ПОСАДИ:

– **державного виконавця відділу державної виконавчої служби Кіцманського районного управління юстиції Чернівецької області**

Основні кваліфікаційні вимоги до кандидатів: юридична освіта; знання державної мови.

– **спеціаліста I категорії відділу державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Герцаївського районного управління юстиції Чернівецької області** (тимчасово на період перебування основного працівника у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку)

Основні кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища юридична освіта (спеціаліст, магістр); стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3 років; знання державної мови та ПК.

Особи, які відповідають основним кваліфікаційним вимогам і бажають взяти участь у конкурсі, подають до конкурсної комісії такі документи:

- заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із установленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби;
- заповнену особову картку (форма П-2 ДС) із відповідними додатками;
- 2 фотокартки 4 x 6 см;
- копії документів про освіту, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня;
- декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою, передбаченою Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції»;
- копію документа, який посвідчує особу;
- копію військового квитка (для військовослужбовців і військовозобов'язаних);
- довідку про допуск до державної таємниці (у разі його наявності).

Документи приймаються протягом 30 календарних днів від дня опублікування оголошення.

Звертатися за адресою: м. Чернівці, вул. Грушевського, 1 тел. 55-09-61.

Автори публікацій несуть відповідальність за точність наведених фактів, цитат, цифрових даних. Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи думки автора. Рукописи не рецензуються. Посилання на газету «Новини від юстиції» обов'язкове.

«Новини від юстиції»
свідомство про реєстрацію
ЧЗ №466-146пр від 27.08.2012р

Адреса редакції:
м. Чернівці,
вул.Грушевського, 1, каб.411.

Редакційна колегія:
М.Д. Беженар, В.В.Рендюк,
Ю.Т. Мінтенко

Редактор – Лариса Хомич.
Комп'ютерна верстка – Юрій Бучко.

Надруковано в типографії
ПП Мартиненко В.П.
м.Чернівці, вул. Радіщева, 10.

Засновник - Головне управління
юстиції в Чернівецькій області
та ЧОО Союзу юристів України

Тираж 400
замовлення №
№18 26 вересня 2013 року
Передплатний індекс: 68332